

De eerste liefde verzaken.

“Maar Ik heb tegen u, dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan, waarvan u afgevallen bent en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, Ik kom tot u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.” (Opb. 2:4-5)

Het is belangrijk, moeilijke teksten uit te leggen in het licht en context van de openbaring van het evangelie van genade. Als we bovenstaande tekst lezen door de bril van een schuldig geweten, dan zal deze tekst als veroordeling binnen komen. Ieder kind van God maakt wel eens mee dat zijn liefde verkilt, je voelt je er al ellendig over en dan lees je in deze tekst, dat je diep bent afgevallen. Je voelt je schuldig, je vraagt vergeving, je bekeert je van je liefdeloze hart en gaat vol goede moed nog harder werken, om de eerste liefde weer terug te krijgen. Door dit alles raak je in een stress en omdat je denkt, dat je zelf deze eerste liefde weer moet opwekken door goede werken. Door deze houding wordt je hart nog killer en kouder. Nu voel je je nog schuldiger en wordt je bang, dat Jezus gaat komen en je kandelaar wegneemt en nu voel je je helemaal ellendig en verloren. Zou Jezus deze woorden hebben gesproken, om ons zelfgericht te maken en ons op te wekken beter ons best te doen? Zijn woord is toch altijd Geest en Leven, maar deze uitleg maakt ons angstig en dood het leven.

Het is belangrijk een aantal vragen te stellen:

- Wat bedoelt Jezus met de “eerste” liefde? Onze liefde voor Hem of Zijn liefde voor ons?
- Wat zijn de “eerste” werken? Wat is het belangrijkste werk, wat God van ons vraagt?
- Wat bedoelt Jezus met bekering?

Het woordje “eerste” betekent ook: belangrijkste of voornaamste.
Het woordje “verzaken” betekent ook: opgeven, veronachtzamen.

Wat bedoelt de Heer met de “eerste” liefde.

In de hele Bijbel is het duidelijk, dat God niets verwacht van de gevallen natuur van de mens. Wij kunnen liefhebben, omdat Hij ons eerst liefheeft. Alleen door ons te richten op Zijn liefde en goedheid, kan liefde terugkomen in ons hart. Doordat we op onszelf gericht zijn, verliezen we juist de liefde. Zelfgerichtheid en onszelf proberen te veranderen, maakt juist dat ons hart kil en liefdeloos wordt. Alleen door in God te ontdekken dat wij geliefd zijn, ontvangen wij liefde. Door te weten geliefd te zijn, gaan wij liefhebben! Hoe dieper u onderstaande tekst eigen maakt, hoe dieper u Hem lief gaat krijgen. Om de eerste liefde terug te krijgen, zou u deze tekst eens weken moeten proclameren tegen uzelf, totdat het in uw bewustzijn komt.

“Van mijn geliefde ben ik, en naar mij gaat zijn verlangen uit.” (Hooglied 7:10)

Om deze reden waarschuwt de bijbel ons heel vaak, de Here (wie Hij is) en Zijn weldaden niet te vergeten!

“neem u er dan voor in acht, dat gij **de HERE niet vergeet**, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heeft.” (Deut. 6:12)

God zoekt het **vertrouwen van ons hart**, door ons te laten zien wie Hij is en wat Hij wil doen in ons leven.

“De Rots, die u verwekt heeft, **heeft u veronachtzaamd** en vergeten de God, die u heeft voortgebracht.” (Deut. 32:18)

“Ik, Ik ben het, die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen; dat **gij vergeet de HERE, uw Maker**, die de hemel uitspande en de aarde grondvestte; dat gij bestendig, de gehele dag, verschrikt zijt vanwege de grimmigheid van de verdrukker, wanneer hij uit is op verderven? Waar is nu de grimmigheid van de verdrukker?” (Jes. 51:12-13)

“Zal een meisje haar tooi vergeten, een bruid haar gordel? Maar **mijn volk heeft Mij vergeten**, talloze dagen.” (Jer. 2:32)

“want mijn volk heeft twee boze daden bedreven: **Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen**, gebroken bakken, die geen water houden.” Jer. 2:13

“Ik had wel gezegd: Hoe zal Ik u onder de zonen rekenen en u een uitgezocht land geven, de allersierlijkste erve der volkeren! **En Ik had gedacht, dat u Mij zoudt noemen: Mijn Vader**, en dat gij u van Mij niet zoudt afkeren, maar u bent ontrouw geworden.” (Jer. 3:19)

“En Ik leerde Efraïm lopen; Ik nam hen op mijn armen, maar **zij erkenden niet dat Ik hen genas**. Zacht leidde ik hen bij de teugels, aan koorden van liefde trok ik hen mee; ik verlostte hen van het juk, om hen te laten eten, ik hield hun het voer zelfs nog voor.” (Hos 11:3-4)

De eerste liefde, die we zo snel vergeten en verlaten is Gods liefde voor ons. Doordat het leven zelfgericht is, verliezen we door de druk en moeilijkheden van het leven, Zijn grote liefde uit het oog.

“Geliefden, laten wij elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een ieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God. Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde. Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, **niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad** en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden. Geliefden, indien God ons zo heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben.” (1Joh. 4:7-11)

“God echter **bewijst zijn liefde jegens ons**, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.” (Rom. 5:8)

“God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om **zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, (door genade zijt gij behouden),” (Ef. 2:4-5)**

Alleen door het erkennen, aanvaarden en geloven in de onvoorwaardelijke liefde, die God voor ons heeft, kan onze liefde voor Hem weer aangewakkerd worden.

“Wij hebben de liefde van God **leren kennen (aanvaarden in ons hart); daarom **vertrouwen** (rekenen, geloven) wij op die liefde, die God voor ons heeft (koestert, voedt). God is liefde.**

Wie blijft liefhebben (in de liefde blijft en standhoudt), blijft één met God. Als de liefde in ons haar doel bereikt, kunnen wij vol vertrouwen de dag van het grote oordeel tegemoet zien, omdat wij in deze wereld leven zoals Christus er leefde. In de liefde is geen plaats voor angst. Integendeel, de volmaakte liefde verdrijft de angst. Angst houdt altijd verband met straf. Wie nog angst kent, kent de volmaakte liefde nog niet. Dat wij Hem liefhebben, komt doordat Hij ons het eerst heeft liefgehad.”
(1Joh. 4:16-19 BOEK)

Hoe je in de eerste liefde kan blijven, zien we in het verschil tussen Johannes en Petrus.

Petrus was altijd bezig met **Zijn liefde voor Jezus te bewijzen**. Voordat Jezus stierf zei Jezus: jullie zullen allemaal aanstoot aan Mij nemen, maar Petrus zei: al zouden allen aanstoot aan u nemen **IK nooit**. Jezus zei: Voorwaar, Ik zeg je, deze nacht eer de haan kraait, za je Mij drie keer verloochenen. Petrus pochte: Here, ik ben bereid met u in de gevangenis en de dood te gaan! (zie Matt. 26:31-35)

Petrus trachtte zijn liefde te bewijzen voor Jezus en hij faalde, door Jezus onder vervloeking drie maal te verloochenen. **Waar was je eerste liefde voor Jezus, Petrus?** Bekeer je, probeer door **harder je best te doen** het terug te krijgen! Hoe kreeg Petrus zijn eerste liefde terug? Petrus kwam terug bij de EERSTE liefde, toen **Jezus hem vol liefde aankeek na de verloochening**; Petrus je hebt mij verloochend maar IK houd nog steeds van je!

“En de Here keerde Zich om en zag Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord des Heren, hoe Hij tot hem gezegd had: Eer de haan heden kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen. En hij ging naar buiten en weende bitter.” (Luc. 22:61-62)

Johannes was niet bezig met **zijn liefde voor Jezus**, maar hij koesterde zich in **Jezus liefde voor hem**. Daarom noemt Johannes zichzelf in zijn evangelie **vijf keer**: “de discipel die Jezus liefhad”. Johannes was degene, die lag aan de boezem van Jezus. De eerste liefde voor Johannes was niet zijn liefde voor Jezus, maar Jezus’ liefde voor Hem. **Johannes was vervuld met Jezus’ liefde voor hem**. Deze Goddelijke onvoorwaardelijke liefde maakte Johannes sterk en was hij, onder de mannen de enige, die bij het kruis bleef staan en hij kreeg deze mooie opdracht van de Heer:

“Toen dan Jezus zijn moeder zag en de discipel, die Hij liefhad, bij haar staande, zeide Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie uw zoon.

Daarna zeide Hij tot de discipel: Zie, uw moeder. En van dat uur af nam de discipel haar bij zich in huis.” (Joh. 19:26-27)

Wat bedoelt Jezus met de “eerste” werken?

Wat is voor God **het belangrijkste werk** wat Hij van ons vraagt? Wat is Zijn hoogste wil?

“Zij zeiden dan tot Hem: Wat moeten wij doen, opdat wij de werken van God werken? Jezus antwoordde en zei tot hen: **Dit is het werk van God, dat u gelooft in Hem** die Hij heeft gezonden.” (Joh. 6:28-29)

“Wie in Hem gelooft, **wordt niet veroordeeld**; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God. ...maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke dat zij in God verricht zijn.” (Joh. 3:18, 21)

“Ik geef jullie **een nieuw gebod**: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben.” (Joh. 13:34 NBV)

“**Dit is zijn gebod: dat we geloven** in de naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben, zoals hij ons heeft opgedragen.” (1Joh. 3:23 NBV)

“dankt onder alles, want **dat is de wil Gods** in Christus Jezus, ten opzichte van u.” (1Tess. 5:18)

Wat is de betekenis van bekering in het nieuwe verbond?

In het Grieks worden er twee woorden voor gebruikt.

- **epi'strephe**: omkeren, je keren tot, terugkeren tot God.
- **metano'eo**: tot andere gedachten komen, beter inzicht verkrijgen.

In onze tekst wordt het laatste woord gebruikt: **vernieuwing van je denken**, gaan denken zoals God denkt. God roept ons op, ons **te keren tot Zijn gedachten over ons**. Door geloof in Christus **noemt God ons** rechtvaardig, heilig, geliefd, uitverkoren, begenadigt in de geliefde etc. God wil dat we ons bekeren, tot hoe Hij ons ziet en **noemt en geloven wat Hij over ons zegt**. Wij zijn niet wat mensen over ons zeggen of hoe wij onszelf zien. Wij zijn hoe God ons ziet en noemt. God wil dat wij ons bekeren van onze ongelof en twijfel in Zijn grote liefde en goede bedoelingen met ons.

“**Ziet, wat een liefde** ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en **dat is wat wij zijn**.” (1Joh. 3:1)

“Maar u bent een **uitverkoren geslacht**, een **koninkrijk van priesters**, een **heilige natie**, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht.” (1Petr. 2:9 NBV)